

Mugrons de titani - Salvador Macip i Sebastià Roig

Tot i que amb aquesta novel·la Salvador Macip (Blanes, 1970) i Sebastià Roig (Figueres, 1965) van obtenir el premi Vall d'Albaida de literatura eròtica, de fet es tracta d'un homenatge lúdic a la tecnofantasia pulp que inclou unes quantes, escasses, escenes de sexe explícit.

L'atractiu de *Mugrons de titani* rau en la peculiar combinació entre el respecte a les regles del gènere (expedició, combats interestel·lars, gran explosió a les últimes pàgines) i la fraseologia pròpia de la Catalunya rural. La disseminació de prefixos pseudotecnològics i onomatopeies guturals, la tria de topònims i antropònims parafrènics i la barreja de referents de la cultura acadèmica i de subcultures abissals converteixen aquest llibre en un producte únic, si bé semblant a *El cogombre sideral*, publicat el 2000 per Sebastià Roig.

Mugrons de titani demostra que cada autor elegeix la seva tradició. Aquesta novel·la no hauria estat possible si Macip i Roig no haguessin accedit a un bon nombre de productes com ara *Star Trek*, *Barbarella* i *Scooby-Doo*, als quals es podrien afegir autors com H. G. Wells o Francisco Ibáñez, el creador de *Mortadel·lo i Filemó*. Així, al marge d'una tradició autòctona, i també dels canals d'edició i distribució massius propis de la literatura *pulp*, l'aposta és individualment meritòria i comercialment arriscada.

Felicitem-nos, doncs, de l'existència d'autors i editors disposats a fer pública una raresa com aquesta, entre l'acudit cultista i la sèrie B, que comença com una pel·lícula de Susana Estrada i acaba amb els focs d'artifici d'Indiana Jones. Entremig, plantes assassines, ciborgs *borderline*, un ordinador freudià anomenat Boí-Taüll i molt, molt de deliri.